

[Kaud Jespersen.]

Altså vores parti kan i princippet støtte forslaget, men der er en hel del punkter, som vi ønsker en nærmere drøftelse af. Vi finder mange uklarheder, jeg skal bare nævne nogle af dem. Vi vil bl. a. have at vide, hvorfor de indeksregulerede opsparingsfradrag ikke er med i selve forslaget. Det er noget, man har talt meget om, men der er altså ikke gjort noget ved det her fra ministerens side.

Så er der en anden ting med modsat fortegn. Vi vil også have at vide, om de studerendes studielån er undtaget fra forslaget, om de går ind i den rubrik, hvor man faktisk investerer i fremtidens beskæftigelse. Vi finder det nemlig urimeligt, at renter af studielån skal omlægges, al den stund regeringen ikke på anden måde har sikret de studerende fuld kompensation for en sådan omlægning.

Det betyder naturligvis, at vi herudfra også vil stille vores spørgsmål og ændringsforslag i selve udvalget.

Når disse forbehold er taget, så vil vi også stærkt kritisere, at forslagets virkninger er alt for dårligt belyst. Det har allerede givet sig udslag i en vældig skrækkampagne mod forslaget. Hvis man går videre ad den vej, ministeren har valgt igennem en så kortfattet og utidssvarende tabel i bemærkningerne, som det er tilfældet, så betyder det, at de, der er tilhængere af princippet, får meget vanskeligt ved at forklare selve forslaget. Vi har også været noget forundret over, at forslaget agtes gennemført i 1977, medens det i tabellen i de indledende bemærkninger til forslaget skønnes, at det tidligste år, det kan blive gennemført, er 1976. Det er muligvis et fortolkningsspørgsmål med hensyn til, hvornår virkningerne indtræder.

For det andet har man ikke taget hensyn til de ændringer i skattereglerne, som provenuet ved skatteomlægningen vil muliggøre. Det er dog trods alt op imod 3.000 kr. pr. skatteyder, altså en ikke uvæsentlig ting.

Hvis vi betragter forslagets bemærkninger, så har vi kunnet finde en rimelig årsag til forslagets virkninger. Vi har imidlertid, som jeg startede med at sige, måttet prøve at regne os frem, og på et enkelt, beskedent ark A4 er det lykkedes at finde frem til, hvordan det kan virke, og hvordan det rent

faktisk vil virke, når man regner med de tilgængelige tal.

Forslaget har naturligvis den største interesse for parcelhusejeren, der har de største private renteudgifter. Her er det vigtigt at fastslå, at alle personer med en skattepligtig indkomst på under 65.800 kr. i 1977 ikke vil opleve nogen ændringer ved omlægningen. De skal betale nøjagtig det samme, som de skulle gøre, hvis forslaget ikke eksisterede, der er altså ingen grund til greuel her. Vi skal helt op på en skattepligtig indkomst på 80.000 kr., og samtidig skal vi op på ca. 20.000 kr. i rentefradrag, før der bliver tale om en merudgift ved omlægningen, nemlig en merudgift på i dette tilfælde 605 kr. om året. Går vi op til en skattepligtig indkomst på 90.000 kr., kan der maksimalt blive tale om en merudgift på 2.045 kr., nemlig hvis vedkommende skatteyder har en renteudgift på 30.000 kr. eller derover. Jeg er meget vel klar over, at her rammer vi ind i mange arbejderindtægter, men jeg er også meget vel klar over, at når man skal budgettere nye huse eller køb af nyt hus, så bør man have en rimelig ordening, en sikkerhedsmarginal. Men målt med de kurssvingninger, vi har haft de sidste 3 år, som er omkring 25.000 kr., så kan man jo ikke sige, at skatteministeren har været den store provokatør, sådan som man har prøvet at gøre det til her.

Hvis befolkningen som helhed får kendskab til dette forslag, hvis det bliver udlagt hæderligt, så vil man også kunne se rimeligheden deri. Det er oplysning om forslagets reelle virkninger, der er katastrofal for dem, der er imod det, og afgørende for dets endelige gennemførelse.

Der kunne være grund til at sige meget mere, men der bliver vel mulighed for også at rejse alle de problemer i skatte- og afgiftsudvalget.

Hvis jeg skal sige noget mere kritisk, så er det, ud over at vi er tilhængere af princippet om at nærme os en bruttobeskatning, at det ville have været rimeligt med en virkelig skattereform. Den er ikke kommet. Dette her nærmer sig indtægtsgrænsens ophævelse mellem brutto- og nettoindkomst, og det vil i sig selv være en overordentlig god ting.

Jeg må også lige føje til, at vi er villige til at se på en dispensationsregel, vi er villige